

54 | 55 наш дом

Проект „трула“

1

Един забележителен проект в Южна Италия, вдъхновен от традиционното строителство на XVIII век

архитект и интериорен проект **Лука Занароли**, снимки **Luca Zanaroli Studio**, текст **Калина Константинова**

Лятната резиденция на италианския архитект Лука Занароли се намира в провинция Лече (регион Апулия, Южна Италия). Съставена е от две сгради от XVIII и от края на XIX век, които били използвани като селскостопански постройки. Къщата напомня така наречените „трули“ - конусовидни постройки, концентрирани в северната част на региона. Те са забележителен пример за сухо строителство - строени са от варовик и камъни, без цимент или друга spojka. Обикновено покривът на една „трула“ е от няколко конуса, на върха на които има орнамент с религиозна или друга символика, които в случая липсват. Изградени са от два слоя камъни, измазани от вътрешната страна. Стените на тези сгради са доста дебели - око-

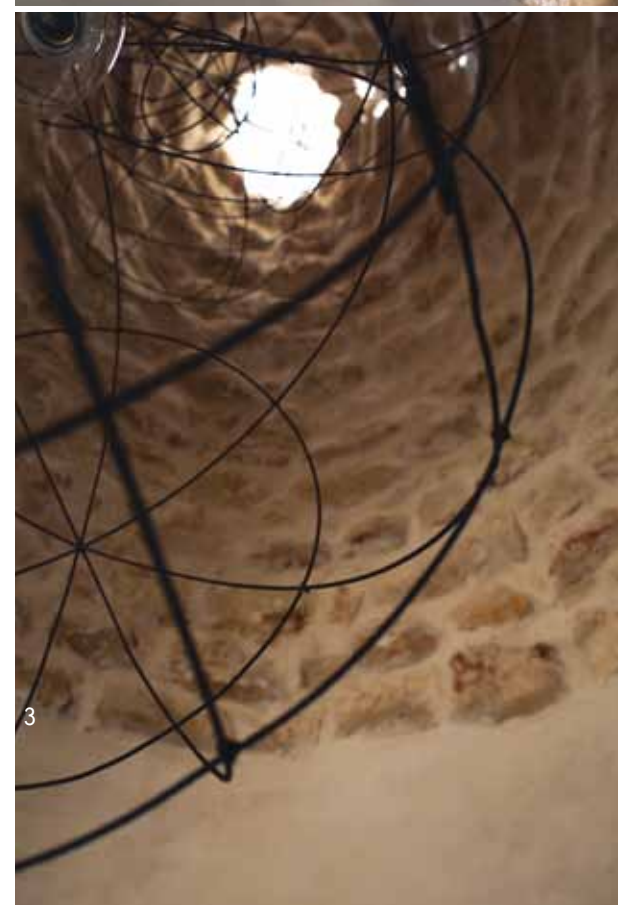
ло 1 метър, като така осигуряват хлад през лятото и топлина през зимата. Обикновено в „трулата“ има централна стая с допълнителни помещения, които наподобяват ниши. И до днес не е съвсем ясно как са възникнали тези сгради. Една от теориите е, че поради високите данъци върху имуществото в Средновековието населението в Апулия започва да строи къщи без spojки с цел бързо да се разрушават. Твърди се, че една такава постройка може да се превърне в купчина камъни за около час. Така, когато новината за посещението на оценителя на имота идвала, хората лесно се отървавали от къщите си. От друга страна, „трулите“ били много устойчиви и стабилни. Когато Лука Занароли купил имота, теренът бил напълно

1, 2. Пространството, определено за дневна. Облите тавани създават усещане за уют. Архитектът запазва първоначалната визия и атмосфера, като обзавеждането се ограничава до най-необходимото. Интериорът се разнообразява с минимални, но находчиви идеи като тази светеща звезда.

1, 2, 3, 4. Четири различни погледа от и към трапезарията, която се намира в центъра на един от обемите на дома - този с конусовидната форма. На тях ясно се виждат структурата на сградата и особенният начин на строителство със сух камък. Столовете Rapton с техните флуидни форми много добре се вписват в интериора. Ефирна скулптура от тел, дело на архитекта, внася необходимия акцент в това пространство.

запустял, а сградите - пред разруха. Въпреки това бил привлечен от енергията на мястото и от монументалността на постройките, които, без да са с голяма архитектурна или артистична стойност, носели характера и културата на региона. Решава да запази сградите и да ги реставрира. По-старата, тази от XVIII век, е овална и прилича изключително много на „трула“. Използвана била целогодишно като склад за припаси и дърво. Другата е с по-голяма площ и с квадратна форма и била използвана като жилище и работилница. Първоначално двете не били свързани.

Проектът на архитекта и съпругата му не включва големи структурни промени. Особено важна била консолидацията на сградите. Обърнато е голямо внимание на светлината. Използваните материали са предимно местни. Обзавеждането е оскъдно и минималистично. Присъстват само най-необходимите мебели, подбрани така, че дискретно да внесат съвременен елемент. В интериора се получава интересен диалог между минало и настояще и къщата е чудесен пример за създаване на въздействаща и необичайна атмосфера с минимални средства.

1. Обзавеждането на банята е минимално, както в целия дом. Използваните материали са предимно местни, като по този начин се запазва автентичният характер на интериора.

2. Сградите, в които се помещава домот, са от XVIII и XIX век. Били са използвани за селскостопански цели. С това се обясняват и характерните малки отвори в стените, които са осигурявали нужната светлина, като същевременно не са нарушавали izolацията. Архитектът е решил да ги запази в оригиналния им вид и да не ги разширява.

